

BUDYNKI SZPITALA GRUŻLICZEGO W SIEWIERZU PRZY UL. OLEŚNICKIEGO 21

Zabudowania **Szpitala Chorób Płuc w Siewierzu** powstały w latach 1923 -1926 na terenach leśnych o powierzchni 15,7531 ha. Przekiętych potokiem Jordan. Inwestorem budowy szpitala był Powiatowy Związek Samorządowy Powiatu Będzińskiego. Zakład nosił wówczas nazwę: „Zakład Lecznicy dla Dzieci z Gruźlicą Kostno-Stawową im. dr. Kazimierza Dłuskiego”. Zbudowano wówczas następujące obiekty: Budynek główny, Willę, Budynek mieszkalny, Stołówkę, Laboratorium, Magazyn odpadów - pierwotnie portiernia.

Zabudowania Szpitala Chorób Płuc w Siewierzu powstały w latach 1923 -1926 na terenach leśnych o powierzchni 15,7531 ha. Przekiętych potokiem Jordan. Inwestorem budowy szpitala był Powiatowy Związek Samorządowy Powiatu Będzińskiego. Zakład nosił wówczas nazwę: „Zakład Lecznicy dla Dzieci z Gruźlicą Kostno-Stawową im. dr. Kazimierza Dłuskiego”.

Zbudowano wówczas następujące obiekty:

- Budynek główny
- Willę
- Budynek mieszkalny
- Stołówkę
- Laboratorium
- Magazyn odpadów – pierwotnie portiernia.

BUDYNEK GŁÓWNY

Budynek główny, dwukondygnacyjny, częściowo podpiwniczony, z poddaszem użytkowym, obejmował pokoje chorych z 60 łózkami oraz pokoje zabiegowe, pokoje personelu medycznego i pomocniczego oraz sanitaria.

Budynek główny o układzie korytarzowym posiadał konstrukcje ścian murowanych z cegły, drewniane stropy nad głównymi traktami, stropy

ceramiczne w pomieszczeniach sanitarnych i nad korytarzem kondygnacji parterowej. Drewniana dwukondygnacyjna więźba dachowa o konstrukcji wisząco-rozpierającej o jednym stolcu składała się ze słupa dźwigającego płatew kalenicową, podpartego dwoma zastrzałami osadzonymi w słupach wolnostojących, podtrzymujących krokwie i płatwie, oraz kleszczy łączących krokwie ze słupami. Konstrukcja dachu jest odmianą tzw. Polskiego dachu łamanego (mansardowego typu krakowskiego z zastosowaniem w/wym. elementów konstrukcyjnych oraz przesuwnic). Dach pokryto blachą ocynkowaną na deskowaniu, częściowo ażurowym.

Według specjalistów, budynek główny jest interesującym obiektem architektonicznym z uwagi na konstrukcję samej bryły budynku oraz łamanego dachu. Elewacja południowa budynku widoczna od strony wjazdu stanowi ciekawy układ kompozycyjny z wyeksponowanym dachem ponad usytuowanym poprzecznie do osi budynku pawilonem byłej leżalni. Powierzchnia użytkowa budynku wynosiła 1135,82 m².

WILLA

Pierwotnie budynek mieszkalny, piętrowy, po wojnie adaptowany do celów szpitalnych. Mury z cegły ceramicznej na zaprawie wapiennej, nadproża płaskie i łukowe. Stropy drewniane, belkowe. Dach w konstrukcji drewnianej, łamany, czterospadowy z lukarnami. Więźba drewniana, krokwiowo- płatwiowa oparta na słupach. Dach kryty blachą płaską na pełnym deskowaniu. Budynek niepodpiwniczony. Pierwotnie na piętrze znajdowała się kaplica szpitalna i pomieszczenia dla zakonnicy. Budynek wymaga kapitalnego remontu.

Powierzchnia zabudowy: 237,1 m²

Kubatura: 1523,0 m³

BUDYNEK MIESZKALNY

Dawniej pawilon „Las”, w którym na parterze mieściła się administracja a na piętrze sala chorych. Budynek o dwóch kondygnacjach, niepodpiwniczony. Dach konstrukcji drewnianej, czterospadowy, kryty dawniej dachówką „Marsylką”, obecnie blachą.

Powierzchnia zabudowy: 115,5 m²

Kubatura budynku: 719,6 m³

STOŁÓWKA

Budynek stołówki jednokondygnacyjny, niepodpiwniczony o ścianach z cegły ceramicznej. Strop monolityczny, dach konstrukcji drewnianej, namiotowy, kryty dachówka „Marsylką”.

Powierzchnia zabudowy: 61,8 m²

Kubatura: 210 m³

W budynku znajdowały się: jadalnia, kuchnia, punkt apteczny i korytarz.

LABORATORIUM

Budynek posiadał pierwotnie konstrukcję murowaną z cegły a częściowo z kamienia, stropy drewniane i drewniana więźba dachowa o konstrukcji krokwiowo-belkowej z zastosowaniem płatwi kalenicowych i połaciowych.

Dach pokryty blachą ocynkowaną na deskowaniu.

MAGAZYN ODPADÓW

Budynek parterowy, murowany z dachem czterospadowym pokrytym dachówką „Marsylką”. Wymiary budynku w rzucie poziomym: 6,60 m x 6,60 m. W roku 2004 nastąpił podział gruntów sanatorium. Gmina przejęła notarialnie, nieodpłatnie północną część terenu o powierzchni 12,2175 ha, w tym: lasy: 5,3632 ha i grunty rolne: 6,0753 ha. Własnością Sanatorium pozostały tereny o powierzchni 3,5356 ha, w tym: tereny zabudowane i drogi: 2,5795 ha, grunty rolne: 0,3391 ha i lasy: 0,6170 ha. W latach 1986-2000 przeprowadzono kapitalny remont budynku głównego, w ramach którego wyodrębniono zespół leczniczo-pielęgnacyjny od zespołu R.T.G. oraz Izby Przyjęć, utrzymując między nimi połączenia wewnętrzne. Wykonano drugą klatkę schodową i wyjście ewakuacyjne. W miejsce drewnianych stropów nad parterem wykonano stropy żelbetowe. Docieplono stropy oraz ściany.

W pomieszczeniach gospodarczych oraz sanitarnych położono nowe płytki. Wykonano nowe instalacje wodno-kanalizacyjne, centralnego ogrzewania oraz elektryczne. Całe wnętrze budynku zostało pomalowane. W latach 2006-2008 dokonano modernizacji budynku laboratorium analitycznego.

W laboratorium tym wykonywane są badania z zakresu biochemii klinicznej, hematologii, analityki ogólnej oraz równowagi kwasowo-zasadowej.

Galeria

Dodane przez: **Admin**

Ostatnia edycja: 2020-10-01 12:31:25